

Arrest

nr. 210 379 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 17 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Ethiopische nationaliteit te bezitten (maar van Eritrese origine te zijn via uw vader), tot de Oromo etnie te behoren (via uw Ethiopische moeder) en orthodoxe christen te zijn. U verklaart geboren te zijn in Assab, een stad gelegen in Eritrea, op 17 meskerem 1988 (Ethiopische kalender, verder EK, wat overeenkomt met 25 mei 1996, gregoriaanse kalender, verder GK). Tot de leeftijd van drie jaar woonde u in Assab. Nadien ging u samen met uw moeder naar Addis Abeba in Ethiopië. Uw vader, een Eritrese militair, bleef in Eritrea. Nadien heeft u nooit meer contact gehad met uw vader. U en

uw moeder vestigden zich in Addis Abeba waar u school begon te lopen. Uw moeder had een stuk grond van haar familie dat ze verhuurde aan lokale boeren.

Toen u nog erg jong was, had de Ethiopische overheid een stuk land van uw familie afgenomen. In 2006 (Ethiopische kalender, wat overeenkomt met de periode van september 2013 tot september 2014, GK) besloot u lid te worden van het verboden Oromo Liberation Front, nadat u al lid was van de jongerenorganisatie 'Qeerroo'. U deed dit uit protest met het beleid van de regering die verschillende landbouwers, in vele gevallen Oromo, onteigende in het licht van de uitbreiding van Addis Abeba. Op de zesde van de tiende maand in 2007 (Ethiopische kalender, wat overeenkomt met 13 juni 2015, GK) nam u voor het eerst deel aan een manifestatie in Addis Abeba. Tijdens dit protest tegen de regering werd u samen met vele anderen aangehouden door de ordetroepen. De politie bracht u over naar het Lebu politiekantoor waar u vijftien dagen doorbracht. Nadien bracht men u over naar de Kaliti gevangenis in Addis Abeba. In deze bekende gevangenis verbleef u één jaar. U verscheen drie maal voor de rechtbank. Uiteindelijk veroordeelde men u tot een gevangenisstraf van drie jaar. Na een jaar in de Kaliti gevangenis werd u overgebracht naar de Ziway gevangenis waar u ook een jaar zou doorbrengen. Nadat u twee jaar van uw straf had uitgezeten, kwam u vervroegd vrij. U keerde terug naar Addis Abeba maar de aanhoudende protesten in de hoofdstad lieten u niet onberoerd. U woonde opnieuw een manifestatie bij waarbij vele protestanten aangehouden werden en opgesloten werden. U slaagde er dit maal in om uit de handen van de politie te blijven, maar vernam later via de personen die wel opgesloten werden, dat men op zoek naar u was. Nadat u dit hoorde, besloot u onder te duiken en een smokkelaar te zoeken. Deze smokkelaar regelde een paspoort met (Frans) visum voor u. U moest hiervoor eenmaal zelf naar de Franse ambassade gaan. In de loop van 2017 (GK) kwam u per vliegtuig naar Frankrijk. Een week later besloot u naar België te komen met als uiteindelijk doel naar het Verenigd Koninkrijk (VK) te gaan waar uw Ethiopische vriendin verblijft. Zij had Ethiopië verlaten tijdens uw gevangenschap en was naar Engeland gegaan. In België werd u een aantal keer aangehouden tijdens pogingen naar het VK te gaan. Uiteindelijk bracht men u over naar het gesloten centrum in Merksplas waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 7 augustus 2018 (GK).

U legde geen documenten neer in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming.

B. Motivering

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u laattijdig een verzoek tot internationale bescherming indiende, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U geeft immers zelf aan tijdens het persoonlijke onderhoud met de medewerker van het CGVS dat u reeds in de loop van 2017 (GK) in Frankrijk en vervolgens België belandde (zie notities persoonlijk onderhoud, dd. 30 augustus 2018, p. 11 – 12). U verklaart verder dat u niet onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming indiende omdat het uw plan was naar Groot-Brittannië te gaan waar uw Ethiopische vriendin verblijft. Behalve het feit dat u uw verzoek laattijdig indiende, dient ook vastgesteld te worden dat u pogingen ondernam om de Belgische autoriteiten te misleiden. Tijdens uw (verschillende) aanhoudingen door de Belgische politiediensten gaf u immers verschillende namen, geboortedata en nationaliteiten op (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien kwam u met een Ethiopisch paspoort (en bijhorend visum) naar Europa (Frankrijk) vanuit Ethiopië. De gegevens op dit paspoort (naam en geboortedatum) werden door de Dienst Vreemdelingenzaken gebruikt om uw naam en geboortedatum te registreren. Tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS (en voor de DVZ) verklaart u echter dat de gegevens op dit paspoort niet kloppen, dat het uw paspoort niet was en dat u een andere naam en geboortedatum heeft (dan geregistreerd door de DVZ). U kan echter geen andere (officiële) documenten voorleggen om

deze laatste bewering te staven. Het is voor het CGVS bijgevolg onmogelijk om uw ware identiteit en geboortedatum vast te leggen (gezien uw diverse en verschillende verklaringen omtrent uw identiteit en gezien de visumgegevens die de Belgische autoriteiten in bezit heeft). Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient zoals reeds vermeld te worden vastgesteld dat u laattijdig een asielaanvraag indiende bij de Belgische instanties.

U kwam aan in België in de loop van 2017 (u kent de exacte datum niet meer), nadat u Ethiopië had verlaten omwille van beweerd problemen met de Ethiopische autoriteiten. Uiteindelijk vroeg u internationale bescherming aan in België op 7 augustus 2018 – enkele maanden na uw arrestatie en opsluiting in het gesloten te centrum te Merksplas. Op de vraag waarom u zo lang hebt gewacht met uw verzoek, verklaarde u dat u van plan was om naar Engeland te gaan waar uw vriendin verblijft (zie notities CGVS, p10-11). **De vaststelling dat u niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende, doet enigszins afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die terugkeer naar haar land vreest uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient.**

Ten tweede legde u verscheidene tegenstrijdige verklaringen af over uw identiteit en nationaliteit. Tijdens uw verschillende arrestaties in België, gaf u een andere naam op en verklaarde u de Eritrese nationaliteit te hebben (zie gegevens in het administratieve dossier). Uit visumgegevens blijkt bovendien dat u met een Ethiopisch paspoort, en bijhorend Frans visum, naar Europa bent gekomen (met daarop andere gegevens zoals door u gegeven aan de Belgische politiediensten). Wanneer u hierop gewezen wordt tijdens het persoonlijke onderhoud met een medewerker van het CGVS, antwoordt u dat het een paspoort was geregeld door de smokkelaar en dat de gegevens op dit paspoort niet overeenkomen met uw werkelijke naam en geboortedatum. Tijdens het onderhoud met het CGVS geeft u vervolgens nog een andere naam en geboortedatum (verschillend van de gegevens die u eerder had gegeven aan de Belgische politiediensten, en verschillend van de gegevens op het door u gebruikte paspoort). Deze laatste stelling kan u echter niet staven aan de hand van officiële (identiteits)documenten. Voor de Belgische autoriteiten is het dan ook niet mogelijk om uw werkelijke identiteit vast te stellen. Uw onvermogen of onwil om uw identiteit te bevestigen vormen een verdere indicatie van de geringe geloofwaardigheid van uw verklaringen in het algemeen.

Ten derde blijft u tijdens het persoonlijke onderhoud met het CGVS in eerste instantie erg onduidelijk **wat betreft uw nationaliteit**. Wanneer u gevraagd wordt naar uw nationaliteit, antwoordt u dat uw vader van Eritrese origine is, en uw moeder Ethiopische is, en dat u zich wat u betreft Eritreër voelt (zie notities CGVS, p.5). Later wordt u deze vraag nogmaals gesteld waarop u dit maal antwoordt u dat u steeds in Ethiopië heeft gewoond nadat u op uw derde Eritrea zou hebben verlaten samen met uw moeder (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd of u een identiteitskaart had in Ethiopië, antwoordt u eerst van wel, om nadien te antwoorden dat u er geen had (omdat uw huis geen huisnummer had) maar dat u er in principe wel recht op had (zie notities CGVS, p.7). U meent zich eveneens te herinneren dat u in het bezit was van een studentenkaart in Ethiopië (zie notities CGVS, p.7). Uw dubbelzinnige verklaringen over uw nationaliteit komen erg weinig overtuigend over. Enerzijds weet u weinig tot niets over uw beweerd Eritrese origine te vertellen. U kan enkel verklaren dat u in Assab geboren bent, dat uw vader een militair was en dat u op uw derde samen met uw moeder naar Ethiopië bent gegaan. Gevraagd waar Assab precies ligt in Eritrea, moet u het antwoord schuldig blijven; verder weet u niets over uw vader, noch over diens familie te vertellen (zie notities CGVS, p.7-9). U beweert nooit enig contact met iemand in Eritrea te hebben gehad, noch ooit naar Eritrea te zijn teruggekeerd na uw derde (zie notities CGVS, p.8). Uw verklaringen over uw beweerd Eritrese origine zijn bijgevolg erg pover te noemen. Anderzijds geeft u wel aan op zijn minst recht te hebben gehad op Ethiopische identiteitsdocumenten (via uw moeder die de Ethiopische nationaliteit heeft). **Afgaande op**

bovenstaande vaststellingen en verklaringen gaat het CGVS er dan ook van uit dat u over de Ethiopische nationaliteit beschikt – zoals vermeld op het door u gebruikte paspoort om naar Frankrijk te gaan. Bovendien spelen de door u beschreven persoonlijke problemen (en het aangehaalde vluchtmotief) zich af in Ethiopië – het land waar u opgegroeid bent en het grootste deel van uw leven heeft gewoond.

U verklaarde met name Ethiopië te zijn ontvlucht nadat u aangehouden en veroordeeld zou zijn geweest door de autoriteiten omwille van deelname aan een manifestatie in de hoofdstad in 2015 (GK) en omdat u lid was van het verboden Oromo Liberation Front (OLF). Volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst slaagt u er hoegenaamd niet in om de oorzaak van uw beweerd problemen, met name uw beweerd lidmaatschap tot het OLF, aannemelijk te maken. Zo is het erg vreemd te noemen dat u enerzijds beweert tot de Oromo etnie te behoren maar dat u anderzijds aangeeft de Oromo taal niet te spreken (zie notities CGVS, p.8). U verklaart dat uw moeder Oromo is maar dat jullie Amhaars met elkaar spraken (zie notities CGVS, p.8). Het blijft desalniettemin een erg vreemde vaststelling dat u geen woord Oromo spreekt ondanks uw beweerd Oromo etnie en vooral ondanks uw beweerd OLF lidmaatschap. Wanneer u bovendien gevraagd wordt naar de betekenis van OLF, met name waar de afkorting voor staat, geeft u de naam in het Amhaars (zie notities CGVS, p.15), maar wanneer u gevraagd wordt om de volledige naam in het Oromo te geven, moet u het antwoord merkwaardig genoeg schuldig blijven (zie notities CGVS, p.15-16). Tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ, had u bovendien op dezelfde vraag geantwoord 'Oromo Youth' wat hoegenaamd niet klopt. De medewerker van DVZ had u nochtans uitdrukkelijk gevraagd naar de afkorting van OLF of ONEG (OLF in het Oromo) (zie vragenlijst CGVS, dd. 17 augustus 2018, p.1). **De vaststelling dat u geen Oromo spreekt – ondanks uw bewering te behoren tot de Oromo etnie – en dat u niet eens weet waar de afkorting OLF voor staat in het Oromo, doen dan ook reeds ernstige vragen rijzen omtrent uw beweerd OLF lidmaatschap.** U beweert nochtans lid te zijn geworden van het OLF in het jaar 2006 (Ethiopische kalender, wat overeenkomt met de periode van september 2013 tot september 2014, GK). Ook uw verdere verklaringen over uw OLF lidmaatschap weten hoegenaamd niet te overtuigen. Wanneer u gevraagd wordt op welke manier u lid bent geworden van het OLF, antwoordt u dat u eerst lid was van 'Qeerro', en dat u vervolgens lid werd van het OLF (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd wat u dan concreet moest doen om lid te worden van het OLF, antwoordt u eerder ontwijkend dat je gewoon de wil moet tonen om lid te worden (zie notities CGVS, p.15). Later wordt u nogmaals de vraag gesteld om te vertellen hoe u lid bent geworden van het OLF en welke stappen u moest ondernemen waarop u nogmaals antwoordt dat u eerst bij 'Qeerro' was en dat u nadien gewoon aangaf lid te willen worden van het OLF (zie notities CGVS, p.16). U verklaart verder dat 'Qeerro' een jeugdorganisatie is die gelinkt wordt aan het OLF (zie notities CGVS, p.16-17). Gevraagd hoe u dan lid bent geworden van 'Qeerro', antwoordt u eerst erg vaag dat je ze gewoon in je regio vindt (zie notities CGVS, p.17). Na meerdere vragen ter verduidelijking geeft u uiteindelijk aan dat de Qeerro leden meetings houden onder een bepaalde boom in een bos (zie notities CGVS, p.17-18). **U slaagt er met andere woorden niet in om concreet weer te geven hoe of op welke manier u lid zou zijn geworden van 'Qeerro', een Oromo jongerenorganisatie, noch van het OLF.** Evenmin weet u iets te vertellen over de structuur van het OLF in uw land of regio, noch over de (lokale) leiders van het OLF. U kan wel de algemene leider van het OLF geven, maar wanneer u gevraagd wordt naar andere leiders of leidinggevendenden binnen het OLF, moet u het antwoord schuldig blijven (zie notities CGVS, p.17). Hetzelfde geldt bovendien wat leiders betreft van 'Qeerro'. Ook van deze organisatie kan u geen namen van leidinggevendenden geven, één naam niet te na gesproken (zie notities CGVS, p.18). Telkens wanneer u gevraagd wordt naar de structuur van het OLF, antwoordt u telkens ontwijkend op de u gestelde vragen (zie notities CGVS, p.17). Deze vraag wordt u meermaals gesteld maar op geen enkel ogenblik kan u ook maar iets vertellen over de werking en structuur van het OLF. Ook over de structuur van 'Qeerro' kan u niets vertellen (zie notities CGVS, p.19). U heeft het over verschillende afdelingen van Qeerro, maar wanneer u gevraagd wordt meer te vertellen over de verschillende afdelingen, antwoordt u uiteindelijk dat u het niet weet, en dat het een gewone organisatie is (zie notities CGVS, p.19). **Van iemand die beweert enkele jaren lid te zijn geweest van een bepaalde – verboden – organisatie, kan redelijkerwijze verwacht worden doorleefd en meer in detail te vertellen over de werking, structuur en leden van deze organisatie.** De vaststelling dat u hoegenaamd niets kan vertellen, noch over 'Qeerro', noch over het OLF, leidt dan ook tot de conclusie dat uw beweerd OLF lidmaatschap in het geheel ongeloofwaardig is.

De ongeloofwaardigheid van uw OLF lidmaatschap en engagement wordt bovendien bevestigd door volgende vaststellingen. Zo geeft u aan geen weet te hebben van een gewapende vleugel van

het OLF wanneer u hiernaar gevraagd wordt. U verklaart dat het OLF weliswaar gewapend is, maar dat de regering deze wapens heeft afgenomen in verschillende dorpen (zie notities CGVS, p.21). Het is vreemd dat u het OLA (Oromo Liberation Army) niet laat vallen als gewapende vleugel van het OLF, noch hun gewapende acties tegen het Ethiopische leger of de Ethiopische autoriteiten (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U geeft verder nog aan dat het OLF ondergronds werkt maar wanneer gevraagd wordt hoe het OLF dan te werk ging, antwoordt u dat het niet weet, maar dat u weet dat het verbodens is om vrij te werken en te protesteren (zie notities CGVS, p.21). Ook is het vreemd dat u beweert dat u slechts voor de eerste maal deelnam aan een betoging op 13 juni 2015 (GK) terwijl in de loop van 2014 (GK) reeds grote betogingen plaatsvonden in Addis Abeba (gezien uw bewering dat uw OLF lidmaatschap van deze periode dateert). Het is bovendien nog frappanter dat, wanneer u gevraagd wordt of er in de loop van 2006 (EK, wat overeenkomt met de periode van september 2013 tot september 2014, GK) geen grote betogingen plaatsvonden tegen de regering, u antwoordt dat u er geen weet van heeft (zie notities CGVS, p.22). Als beweerd geëngageerd lid van 'Qeerro' en later van het OLF, komt het totaal niet geloofwaardig over dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de grootschalige protesten die reeds in de maanden april tot augustus 2014 (GK) plaatsvonden in Addis Abeba en in de Oromia regio (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder is het erg vreemd te noemen dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van het tijdstip van de laatste verkiezingen die in Ethiopië werden gehouden, verkiezingen die werden gecontesteerd door talloze oppositie (Oromo) partijen (zie notities CGVS, p. 20; zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u bovendien gevraagd wordt naar andere partijen of organisaties die opkomen voor de rechten van de Oromo in Ethiopië, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie notities CGVS, p. 20).

Bovenstaande pertinente vaststellingen leiden dan ook tot de conclusie dat uw beweerd OLF lidmaatschap niet geloofwaardig is. Uw kennis en bewustzijn over deze verboden organisatie is zo goed als onbestaande. Zo kan u niets vertellen over de structuur, de werking, (prominente) leden van het OLF, noch over de manier waarop u zou toegetreden zijn tot deze organisatie.

De ongeloofwaardigheid van het door u beweerde OLF lidmaatschap en engagement leiden ertoe te kunnen stellen dat de door u aangehaalde problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid (met name uw beweerde gevangenschap en veroordeling door een Ethiopische rechtbank omwille van dit vermeend engagement) evenmin geloofwaardig zijn. Bovendien zijn uw verklaringen over uw beweerde aanhouding tijdens een protest in Addis Abeba evenmin overtuigend. Zo beweert u in eerste instantie dat talloze personen aangehouden werden tijdens deze manifestatie (zie notities CGVS, p.14 en p.22; zie vragenlijst CGVS, dd. 17 augustus 2018, p.1-2). Later tijdens het persoonlijke onderhoud beweert u vervolgens dat er in totaal slechts vijf personen werden aangehouden (zie notities CGVS, p.22). Van de vier andere personen die zouden zijn aangehouden, kan u slechts twee bij naam noemen (zie notities CGVS, p.23). U verklaart vijftien dagen te zijn opgesloten in een lokaal politiekantoor om vervolgens overgebracht te zijn naar de Kaliti gevangenis waar u een jaar verbleven zou hebben. Gevraagd naar andere OLF leden of andere OLF leiders in deze gevangenis, antwoordt u dat ze er wel waren, maar dat u ze niet kent omdat ze van andere regio's waren (zie notities CGVS, p.26). U verklaart verder door een rechtbank te zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, maar dat u na twee jaar reeds vrijkwam (zie notities CGVS, p.26). De door u beweerde aanleiding van de door u aangehaalde gevangenisstraf blijft in het geheel ongeloofwaardig.

Bovendien beweert u na het hebben uitgezeten van uw gevangenisstraf opnieuw naar Addis Abeba te zijn teruggekeerd en ei zo na een tweede maal te zijn aangehouden na uw aanwezigheid tijdens een andere betoging tegen de regering. U verklaart dat u kon ontsnappen maar dat u nadien opnieuw gezocht werd door de Ethiopische politie (zie notities CGVS, p.27). U kan deze laatste bewering echter op geen enkele manier aannemelijk maken, noch via enig (begin van) materieel bewijs, noch door enige overtuigende verklaringen. U verklaart dat u via een tussenpersoon te weten was gekomen dat men u zocht (nadat deze tussenpersoon enkele gearresteerden was gaan bezoeken in de gevangenis). U kan echter niets vertellen over deze tussenpersoon, behalve het feit dat hij een 'Qeerro' lid zou zijn, noch over de gearresteerden die hem dit verteld zouden hebben (zie notities CGVS, p.27). **Ook deze laatste verklaringen, die de onmiddellijke aanleiding van uw vlucht uit Ethiopië zou zijn geweest, zijn louter gebaseerd op weinig onderbouwde, niet gestaafde, boude verklaringen van uw persoon.**

De conclusie van bovenstaande uitgebreid besproken vaststellingen naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS is dan ook dat uw beweerd OLF lidmaatschap in het geheel niet geloofwaardig is. Ook uw verklaringen over de beweerde aanleiding van uw arrestatie weten hoegenaamd niet te overtuigen, net als de beweerde onmiddellijke aanleiding van uw vlucht uit het land (na uw vrijlating uit de gevangenis).

U legt tot slot geen documenten neer ter bevestiging van uw identiteit, noch ter staving van het door u aangehaalde vluchtrelaas.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 17 september 2018 een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over artikel 3 van het EVRM en de rechtspraak van het EHRM dienaangaande.

Aangaande zijn identiteit meent verzoeker dat hij vanaf het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk was, waar hij steeds stelde *"dat zijn moeder de Ethiopische nationaliteit heeft, en dat zijn vader de Eritrese nationaliteit heeft"*. Hij benadrukt aldus *"dat betrokkene de Ethiopische nationaliteit heeft, doch van Eritrese origine te zijn"*. Waar hem *"het onvermogen, dan wel de onwil van verzoeker om zijn identiteit te staven"* verweten wordt, stelt hij *"geen contact meer te hebben met zijn land van herkomst en derhalve geen nieuwe documenten kan laten overkomen"*.

Hij herhaalt dat hij zijn paspoort heeft verkregen via een smokkelaar, dat *"het immers zeer vaak voorkomt dat identiteitsbewijzen in Ethiopie vervalst worden"*, waarvoor hij verwijst naar *"Rapport asylos"*, toegevoegd aan het verzoekschrift. Volgens verzoeker had de commissaris-generaal *"moeten beslissen een controle uit te voeren naar het visumdossier van verzoeker"*.

Verzoeker verklaart dat hij *"zijn land van gewoonlijke verblijfplaats op illegale wijze heeft verlaten, hetgeen tevens zorgt voor een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer naar Ethiopie, dan wel Eritrea"*, gelet op *"Ethiopische immigratiewetten"*. Hij wijst tevens op *"verschillende landenrapporten omtrent de detentieomstandigheden: het betreft een onmenselijke en vernederende behandeling"*.

Hij voert aan *"dat verwerende partij zich dient te steunen op actuele en relevante informatie bij het beoordelen van het vluchtrelaas van verzoeker"*, maar de bestreden beslissing gesteund is *"op een rapport van 28 september 2015"* terwijl *"gedurende deze periode hebben zich veel wijzigingen in de situatie te Ethiopie"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker *"een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen"*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “*Rapport asylos*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart M.G.W. te heten en op 25 mei 1996 geboren te zijn in Assab, Eritrea (notities van het persoonlijk onderhoud [hierna: notities], p. 4-6; verklaring DVZ, vraag 3). Verzoeker legt echter geen enkel stuk voor ter staving van deze beweerde identiteit, hoewel hij toegaf in Ethiopië recht te hebben gehad op een identiteitskaart, zijn moeder eveneens de Ethiopische nationaliteit had en hij tot de negende graad school te hebben gelopen (notities, p. 5, 7, 9-10). Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker Ethiopische documenten op zijn beweerde naam had en deze zou kunnen voorleggen in het kader van zijn asielpprocedure. Uit het administratief dossier blijkt daarentegen dat verzoeker met een Ethiopisch paspoort en Frans visum naar Europa kwam, dat zijn naam W.M.T. is en hij op 27 april 1991 geboren is te Addis Abeba, Ethiopië. Er zijn geen redenen om aan de echtheid van het paspoort te twifelen nu dit in een visumprocedure ondersteund dient te worden door bijkomende documenten en aangezien de Raad, tenzij het tegendeel wordt aangetoond, er moet van uitgaan dat de ambassade zorgvuldig is bij het uitreiken van een Schengenvisa. Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat “*het immers zeer vaak voorkomt dat identiteitsbewijzen in Ethiopie vervalst worden*”, waarvoor hij verwijst naar “*Rapport asylos*”, doet hieraan geen afbreuk. Dit klemmt te meer nu de Raad niet kan inzien welke verzoekers, volgens hem echte, identiteit dan wel zou zijn aangezien hij hiervan geen enkel stuk voorlegt en verzoeker zelf bij eerdere aanhoudingen (op 15 november 2017, 18 januari 2018, 13 april 2018 en 24 april 2018) door de Belgische politie steeds verschillende namen, geboortedata, gesproken talen en de Eritrese nationaliteit opgaf. De loutere stelling in het verzoekschrift dat hij “*geen contact meer [heeft] met zijn land van herkomst en derhalve geen nieuwe documenten kan laten overkomen*” is een losse bewering en toont geenszins een onmogelijkheid aan om (identiteits)documenten te bekomen, temeer gezien verzoekers moeder thans nog in Addis Abeba, Ethiopië, verblijft (notities, p. 10).

2.4.2. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers huidige beweringen over zijn identiteit of de valsheid van het paspoort waarmee hij naar Europa kwam. Derhalve is de argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker “*zijn land van gewoonlijke verblijfplaats op illegale wijze heeft verlaten, hetgeen tevens zorgt voor een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer naar Ethiopie, dan wel Eritrea*”, gelet op “*Ethiopische immigratiewetten*”, en de verwijzingen naar “*verschillende landenrapporten omtrent de detentieomstandigheden: het betreft een onmenselijke en vernederende behandeling*”, niet dienstig.

2.4.3. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen omwille van zijn politieke activiteiten voor de Oromobewering.

2.4.4. Uit verzoekers verklaringen kan geenszins een politiek profiel blijken. Zo beweert verzoeker van Eritrese origine te zijn aan zijn vaders kant maar anderzijds ook de zoon van een moeder die etnisch Oromo zou zijn. Vooreerst legt verzoeker geen elementen neer waaruit zou moeten blijken dat hij aan moeders zijde Oromo is. Ter terechtzitting geeft hij toe geen nuttige gegevens te kunnen aanbrengen. Verzoeker blijft aldus bij loutere beweringen. Immers verzoeker spreekt geen woord Oromo maar enkel het Amhaars, terwijl zijn moeder Oromo zou zijn en zoals verzoeker in Addis Abeba volksgeboten zou hebben opgezocht. Zoals verzoeker zou zij lid zijn van het OLF (notities, p. 8). Verzoeker kon zelfs de volledige naam van het OLF in het Oromo niet geven (notities, p. 15-16; vragenlijst DVZ, p. 1), wist niet doorleefd te vertellen hoe hij lid werd van 'Qeerro' (notities, p. 17) of van het OLF (notities, p. 15), kon de structuur van 'Qeerro' of het OLF in zijn land of regio niet uitleggen (notities, p. 17, 19), kende geen lokale leiders van het OLF (notities, p. 17), kon slechts één leider van 'Qeerro' noemen (notities, p. 18) en had geen weet van een gewapende vleugel van het OLF (notities, p. 21). Verzoeker verklaarde reeds lid te zijn van het OLF in de periode van september 2013 tot september 2014. Nog daargelaten dat hij pas deelnam aan een betoging op 13 juni 2015. Het is verder geheel onaannemelijk dat verzoeker onbekend is met de grootschalige protesten die reeds in de maanden april tot augustus 2014 plaatsvonden in Addis Abeba en in de Oromia regio (notities, p. 22), temeer gezien ze volgens de informatie deels geïnspireerd werden door de jongerenbeweging 'Qeerro', waarvan verzoeker lid was geweest. Evenmin wist verzoeker wanneer de laatste verkiezingen in Ethiopië plaatsvonden, hoewel deze verkiezingen nochtans gecontesteerd werden door talloze oppositie (Oromo) partijen (notities, p. 20). Ten slotte kon verzoeker geen andere partijen of organisaties die opkomen voor de rechten van de Oromo in Ethiopië (zie notities, p. 20). Uit verzoekers verklaringen kan slechts blijken dat hij geen politieke belangstelling heeft. Immers ook gewone geïnteresseerde burgers weten wanneer er verkiezingen zijn. Dit is niet het geval voor verzoeker.

2.4.5. Gezien verzoeker zijn politiek profiel geenszins aannemelijk maakt, wordt er evenmin geloof gehecht aan de problemen die hij hierdoor gekend zou hebben. Temeer nu verzoekers verklaringen omtrent deze problemen ongeloofwaardig zijn. Zo verklaarde hij enerzijds dat bij de manifestatie van 13 juni 2015 talloze personen werden aangehouden (notities, p. 14, 22; vragenlijst DVZ, p. 1-2) terwijl hij anderzijds stelde dat er in totaal slechts vijf personen werden gearresteerd (notities, p. 22), waarvan hij dan nog slechts twee bij naam kon noemen (notities, p. 23). Waar hij beweerde een jaar in de Kaliti-gevangenis te zijn opgesloten, kon hij geen andere OLF-leden of OLF-leiders noemen die daar volgens hem ook werden vastgehouden (notities, p. 26). Evenmin kon verzoeker aannemelijk maken hoe hij te weten kwam dat hij na zijn deelname aan een tweede betoging opnieuw gezocht werd door de Ethiopische politie (notities, p. 27). Verzoeker legt evenmin elementen neer waaruit kan blijken dat hij inderdaad opgesloten werd terwijl dient aangenomen te worden dat de politieke oppositie hiermee bekend is en hun leden steunt.

2.4.6. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees koestert ten aanzien van Ethiopië, wordt bevestigd door de vaststelling dat hij reeds in de loop van 2017 in België aankwam, maar pas internationale bescherming vroeg op 7 augustus 2018, dan nog enkele maanden na zijn arrestatie en opsluiting in het gesloten te centrum te Merksplas. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een dergelijk verzoek in te dienen, maanden na zijn vasthouding, is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging. Zijn verklaringen dat hij van plan was om naar Engeland te gaan waar zijn vriendin verblijft (notities, p. 10-11) wijst er verder op dat hij om persoonlijke (migratie)redenen naar Europa kwam.

2.4.7. De stelling in het verzoekschrift *"dat verwerende partij zich dient te steunen op actuele en relevante informatie bij het beoordelen van het vluchtrelaas van verzoeker"*, maar de bestreden beslissing gesteund is *"op een rapport van 28 september 2015"*, terwijl volgens hem *"gedurende deze periode hebben zich veel wijzigingen in de situatie te Ethiopië"*, toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is. Voornoemde informatie (*"COI Focus; Ethiopië: Oromo Liberation Front (OLF)"* van 28 september 2015) is wel degelijk relevant voor het beoordelen van verzoekers kennis en bekendheid met het OLF in deze periode, daar hij in de periode van september 2013 tot september 2014 beweerde lid te zijn geworden van het OLF en daarvoor reeds lid te zijn geweest van de jongerenorganisatie 'Qeerro', en deel te hebben genomen aan een manifestaties op 13 juni 2015.

2.4.8. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van

het asielrelaas en het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker in tegenstelling tot wat wordt beweerd in het verzoekschrift, zijn land legaal heeft verlaten (zie stukken in het administratief dossier) is het verweer inzake het illegale vertrek zonder grond.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK